

Branko je ispunio obećanje - poveo nas je u raj

Tamo gdje podusti mirno stare

NA OZALJSKOM PODRUČJU JOŠ UVIJEK POSTOJI OAZA NA KUPI U KOJOJ KRUPNI ŠTUPSE-RI MIRNO STARE, SIGURNI OD OČIJU I UDICA ONIH KOJI SU OVAKVA MJESTA BEZDUŠNO OPUSTOŠILI...

Loveći jednom prigodom prošle zime bolognesom na Kupi u Kamanju, uživao sam u hladnom sunčanom danu, čistom reskom zraku i lijepim ploticama koje su, doduše, počele primati dosta kasno, tek oko podneva. Netom što se Kupa "probudila" na poziciji nedaleko od mene pojavio se Branko Pečaver, potpredsjednik ŠRD-a "Ozalj",

malo prihranio, složio bolognes i počeo vaditi plotice jednu za drugom, kao da je to nešto posve normalno... Kad sam ga upitao kako je znao da su tek malo-prije "proradile", mirno je odgovorio da je tako već danima. pa da zato nije ranije ni dolazio.

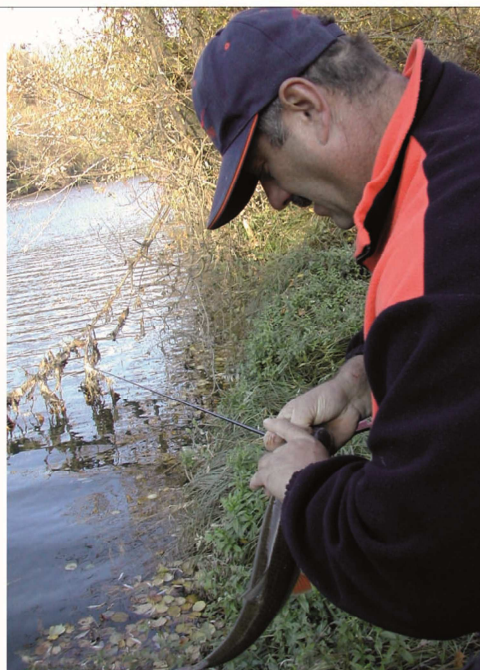
Strast prema podustima

Branka poznajem dugi niz godina, susrećemo se povremeno na istim lokacijama, povezuje nas ljubav prema ribolovu općenito, ali još više strast prema jednoj ribi - podustu! Taj dan malo smolamentirali prisjećajući se tog nadaleko poznatog zimovnika iz nekih boljih vremena, ogromnih jata velikih podusta koja su tu bila divna svakodnevnica, a onda je Branko spomenuo da na ozaljskom području još uvijek postoji oaza u kojoj krupni štupseri mirno stare, sigurni od očiju i udica onih koji su ovakva mjesta bezdušno opustošili.

Obećanje da će me povesti jednom sa sobom u taj raj nisam zaboravio, a on se ovih dana rado odazvao i kao pravi domaćin počastio Zdravka i mene srdačnom dobrodošlicom i nezaboravnim ribolovom. I kad sam već pomislio da na ovom dijelu Kupe za mene nema nepoznanica, otvorili su mi se sasvim novi vidici - teško opisiva ljepota prirode, tišina i mir divljine nadomak civilizacije i neobično široka tamnozeleno-rijeka natrunjena žutim lišćem, znakovljem jeseni koja je ušla na velika vrata... Ta slika očarala nas je u svitanje. Branko nas vodi duž Kupe pokazujući nam nekoliko vlastoručno izrađenih ribolovnih mjesta, sve jedno ljepše od drugog, a onda nam poslije kraćeg razmišljanja preporuča ono na kojem je dan prije dobro lovio. Potanko nam opisuje konfiguraciju dna, dubinu Kupe na pojedinim dijelovima, savjetuje nam daljinu na kojoj misli da bi bilo najbolje nahraniti i loviti, a malo ga čudi što se riba baš nigdje ne pokazuje, jer kaže da je jučer na površini ovdje sve vrvjelo od podusta. No ni najmanje ne sumnja da su tu, samo ih treba potaknuti da se hrane.

Pripreme

Kako zbog obaveza danas nije mislio loviti s nama, Branko nije ni ponio pri-

bor, ali sad ga je u trenu obuzela ribička groznica pa juri što prije obaviti poslove i vratiti se pod punom spremom. A Zdravko i ja posvećujemo se pripremanju. U hranu koju sam još kod kuće zamiješao (Browning River i Big Fish) dodajem mrtve, prethodno zamrznute crve i formiram kugle srednje veličine koje ću moći pračkom ispucati, jer je potrebno daleko, baš daleko loviti. Iz istog razloga, ali i zbog vjetrova koji je počeo puhati, slažem relativno težak sistem s plovkom nosivosti 7 grama i olovnom opterećenjem koje sam grupirao uz vrtulicu. Pri bistroj vodi i slaboj struji, kakva je danas ovdje, puno bolje bilo bi loviti s lakšim plovkom i složiti logaritama, ali i najbolje složen sistem s logaritmom pri izrazito dalekim zabačajima sklon je petljanju, a to mi nekako nije drago. Sve drugo je čisti standard - bolognes Browning Champions Choice dužine 6 metara, Shimano GTM-ka, na njoj Cenitan promjera 0,16 mm, predvez 0,10 dugačak oko 40 cm i udica Gamakatsu 1090N broj 16. Kad smo precizno izmjerili dubinu, koja je oko dva metra kako nam je Branko i rekao, ispraćkao sam desetak ne odviše tvrdih kugli hrane na zamišljenu stazu i počeli smo loviti.

Uzalud nam trud...

I lovili smo sat, i lovili smo dva, pa skoro i tri... Branko se vratio, a mi bez griza. Smanjili smo i udice za broj, još stanjili predveze, pa malo dohranili, podigao sam torpi-

lu, ostavio sasvim malo olova uz vrtulicu, skratio predvez, produžio predvez - ništa! Niti da se riba negdje pokaže, pa ma kakva bila. Branko ne može vjerovati. Još uvijek

ribolov plovkom

Branko je ovdje lijepo uredio
mjesto za ribolov

je pod dojmom uspješnog jučerašnjeg ribolova i nije mu jasno da nismo baš ništa ulovili. Prvo što mi je palo na pamet bilo je da ako on sada zabaci i odmah dobije ribu, ispasti ćemo, najblaže rečeno, diletanti. No to se ipak nije dogodilo. Njegov sistem nije bio ništa finiji, dapače, bio je grublji, plovak za gram teži, olovo grupirano uz vrtlicu, predvez sasvim kratak. Odmah po dolasku i on je još jednom nahranio s kuglama punim crva, smjestio se uz nas i nastavio zajedno s nama još dugo, dugo jalovo mahati...

No važno je bilo da je pored onih u hrani donio još i kilogram čistih živih crva, a pola kile imao sam i ja. Stalno je ponavljao: - Štupserima samo treba puno crva, oni na crve moraju "leći"! Kako nismo imali ljepila Branko se na tren izgubio i vratio s kantom punom zemlje od krtičnjaka. Svako malo letjela je kugla čiste zemlje s dosta crva prema već hranjenom mjestu. Raspadala bi se odmah pri dodiru s površinom vode, ali to nije bilo bitno, cilj je bio dobaciti crve na željenu daljinu i on je bio postignut. Ubrzo po Brankovu povratku prve plotice počele su se praćakati, no ne samo pred nama, već cijelom dužinom Kupe, što očito nije bilo povezano s našim hranjenjem. Da bi se upisali, makar i s ploticom, probavali smo mijenjati dubinu, loviti u svim slojevima vode, ali bez rezultata. A onda se na liniji hranjenja okrene prvi štupser. Potom još jedan. Pa još... Tu su! Ili su netom stigli ili su se jednostavno pokrenuli.

Napokon su "legli"

Odmah podižemo plovke i dubinu podešavamo tako da nam se predvezi opet vuku po dnu. Sva trojica lovimo s 0,08 i udicama broj 18. Zatežemo na svako, pa i najmanje sumnjivo ponašanje plovka, pa se učestalo ponavlja onaj toliko drag mi zvuk koji se čuje pri kontriranju bolognesom, ali sve u ništa. Tu su, no kao da nas ignoriraju. Zbog laganog vjetra koji konstantno mreška površinu vode već nam se grizovi i pričinjaju. A onda poslije još jedne od brojnih kontri Brankov bolognes ostane savijen. Evo ga! Oni dobro poznati udari po vrhu štapa, po-

I Zdravku je
dobro išlo

Rijetke su danas oaze s
ovakvim ribama...

Još jedan krasan
"štupser"

lagano privlačenje uz dužno poštivanje ribe i tankog predveza, podmetač i napokon - štupser! I to kakav! Dobro preko kile. Sretni smo jer smo uvjereni da će sada krenuti, ali varka je to, do sljedećeg

griza prošlo je i više od pola sata. Tad i moj vrh nakon zatezanja ostane u luku, prožme me onaj divan osjećaj "kao da sam dno zakvačio" (a znam da nisam), pa diskretno javljanje štupsera s druge

strane najlona i užitek zamaranja krupne ribe.

I ovaj je krasan. Branko dobiva još jednog, a i Zdravko se upisuje. E sad su valjda stvarno krenuli... I jesu! "Legli" su na crve i nisu se imali namjeru micati. Gotovo u svakom prolazu plovka netko od nas ima griz. Većinom su to lijepi štupseri, ali i gdjejoja plojka. A grizovi štupsera su nježni, nježni... Tek jedva primjetno zastajanje plovka ili lagano "stiskanje" antene. Samo jednom ili dvaput plovak mi je sasvim potonuo.

Slučaj ili sudbina

Kako je već bilo prošlo pola dana kad je riba počela pravo primati, do mraka nam je ostalo tek nepunih pet sati ribolova, ali ribolova kakav se samo poželjeti može. I nisam mogao, a da se ne sjetim onog prošlogodišnjeg ribolova plotica na Kamanju, koji je na neki način obilježio i ovaj. Slučaj ili sudbina, to je ionako isto, ali i tog dana sve je počelo oko podneva, a da se Branko tada nije tamo pojavio, vjerojatno nikada ne bi saznali za oazu u kojoj ove divne ribe nesmetano plivaju i broje svoje štupsterske dane.